

Grafit, a vakvezető kutya blogja 33. rész #grafitblog

Kedves Olvasóim!

Arra gondoltam, hogy ebben a részben mesélnék egy kicsit a gazdámról. Annyit már tudtok róla, hogy nem egy egyszerű eset, de talán sokatokban felmerülhet, hogy amiben mi nem segítjük őt, azokban a dolgokban hogyan is boldogul önállóan. Tudnotok kell, hogy mi hárman lakunk együtt, a locsi-fecsi Bodza kisasszony, gazdám, s én. 🐾🐾🐾

A gazdánk régebben velem, manapság már Bodzával jár el úgynevezett érzékenyítő foglalkozást tartani óvodákba, táborokba, iskolákba, ahol mesél arról, hogy miként is lehet megoldani egy-egy élethelyzetet úgy, hogy a szeme helyett más érzékszervekkel kell észlelni helyzeteket. Ezekben a programokon nagyon sokat kérdeznak tőlünk, hogy hogyan találja meg a gazdi a megfelelő ruháit, hozatja-e az ételt vagy maga főz, hogy vásárol, stb.?

Nos, most ezekből mazsoláztatnék, s fedem fel a titkokat nektek olvasóim. 😊 Az emberek azt gondolhatják, hogy a vakok csuda rendben tartanak mindent, mindig, mindennek megvan a helye, át van alakítva a lakásuk, stb. Nos, én azt nem tudom, hogy a többi vak embernél ez hogyan van, én most csak az én gazdámról fogok írni.

Elképesztően rendetlen, képzeljétek el! 😊 Az a baj velem, hogy soha nem indul el időben sehová, kapkod esztelenül, felkap egy ruhát, lerakja valahová útközben, aztán meg keresi, hogy hová tette le, mondjuk védelmére legyen szólva, hogy annyi önkritikája van, hogy legalább belátja, hogy micsoda káoszt képes maga körül csinálni. 😊

A végén csak a helyükre kerülnek a dolgok, de lehetne pedánsabb is. Nagyon sok ruhája van, erről már korábban írtam, hogy folyton vásárol, s képzeljétek el, hogy a ruháit felismeri tapintással, tehát pontosan megmondja, hogy ez a piros-fehér virágos felső, ez a mintás nadrág, stb.

Az a taktikája, hogy amikor megveszi, megkérdi, hogy milyen színű, s megjegyzi hogy pl. amin a kövekből kirakott pillangó van, s a címke is benne van az oldalában, az piros. A másik pillangós, amiből viszont kivágta a címkét, az a fekete. Jól felismeri az anyagokat, meg a memóriája sem utolsó ebből a szempontból, sajnos azt is pontosan észben tartja, hogy mikor kell vigyen bennünket oltásra. 🐾

Van olyan is, hogy pl. a félig kivágott címke esete, amikor a kék nadrágjai közül abból tudja, hogy az a világoskék, amiből csak félig van kivágva a címke. S ezt sorolhatnám napestig. Aztán szegény boltost már az örületbe kergeti, hogy mit mivel lehet felvenni, mert szörnyen figyel arra, hogy minden mindennel összepasszoljon. 🐾

Nekünk kutyáknak egy bundánk van, aztán az is bőven elég, télen felvesszük, nyáron meg letesszük, no nincs is ennyi hajcihő naponta az öltözködéssel, mint pl. az én gazdám esetében. Mesélek nektek most a főzésről: Segítenénk mi neki, hogy pl. megkóstolnánk az ételt, hogy elég fűszeres-e, de annyira undok, hogy nem hagyja. 🐾Kizavar folyton bennünket a konyhából, még azt sem engedi, hogy felvegyük a földről a lepetyogott morzsákat, amiket pl. panírozás során leszór. Ott sorakozunk, de kiparancsol bennünket. A fűszereket külön kis tartókban tartja, ott is megvan, hogy az egyik tartón pöttyök vannak, a másik ovális formájú, a harmadik kör-alakú, tudom is én, s az orrával is megszaglássa, hogy biztos jó fűszert tesz-e az ételbe. A mi szaglásunk sokkal jobb, de hiába minden érvelés, sajnálja tőlünk a falatokat, pedig rajta is segítenénk ezzel.

A konyhában viszont nagyon óvatos, tehát ott aztán nincs káosz, nagyon ügyel a biztonságra, hogy pl. az olajra használat után azonnal ráteszi a tetejét, távol rakja a gáztól, óvatosan, de biztosan nyúl az eszközökhöz, a gázt leellenőrzi, hogy biztosan elzárta-e. Nem darabol szép egyenletes formákra, tehát főző műsorban tuti megbukna, de azt szokta mondani, hogy neki jó

úgy is, aki meg hozzánk jön ebédre, nem azt nézi, hogy minden egyforma-e. Fakanállal jól érzi, hogy pl. kell-e már fordítani a húst sütésnél, meg kialakult benne már valami rutin is, hogy tudja, hogy kb. mennyi időt kell sütni egy hús egyik oldalát. A tarhonyát az illatából tudja pl., hogy megpirult-e.

Főzni jobban tud szerintem, a süttikkel kissé hadilábon áll, ott csak olyan keverőseket csinál. Van neki egy beszélő konyhamérlege, kiméri a lisztet, cukrot vele, meg amit kell, de a bögréseket is szereti, szóval nem bonyolítja túl a desszertek készítését, meg a sütés nélkülieket imádja még. Látványra nem a legszebb, tehát a cukrász vizsgán megbukna, de azért meg lehetne ennem, ha adna belőle... ✘ No, most látom csak, hogy milyen sokat írtam már, ha ez a téma érdekel még titeket olvasóim, akkor mesélek még gazdim minden napi dolgairól.

Most egész megéheztem, így elballagok, azért titokban mindig ellenőrzöm a konyhában a földet, hátha csurran-cseppen valami. 🐶👁️

Szép hetet nektek!

Majaligeti Grafit

